

**Klára Hladová: Typy učení se a čeština jako cizí jazyk (se zřetelem
k prezentaci české deklinace)**

**Katedra českého jazyka a literatury, Fakulta pedagogická
Západočeské univerzity v Plzni**

Plzeň 2012

Posudek vedoucího bakalářské práce

Ve své bakalářské práci se autorka věnuje jednomu z klíčových (a velmi náročných) témat, a sice lingvodidaktické prezentaci české deklinace jinojazyčným mluvčím.

V teoretické části pojednává autorka o způsobech nabývání znalosti jazykového kódu (prvního – mateřského i druhého – cizího), přibližuje vybrané bázové pojmy (učení, styl aj.) a podává stručný přehled geneze gramatiky jako lingvistické disciplíny, připomíná druhy gramatiky i jednu její podstatnou morfologickou složku: deklinaci. V tomto směru bych přičinil několik poznámek.

V úvodních teoretických pasážích by bylo vhodné vycházet z prací podstatně většího počtu autorů, zde se citace omezují na příliš úzký okruh pramenů. Bylo by rovněž žádoucí pojednávat o některých relevantních skutečnostech explicitněji, a navíc podstatně více ze zkoumané perspektivy (tedy češtiny jako cizího jazyka). Doporučoval bych rovněž jednotlivé pasáže lépe propojit a v rámci kapitol uvádět stručné shrnující komentáře. Takto se mohou v současné studii K. Hladové jevit některé pasáže jako poněkud samoúčelné, resp. nepříliš kompatibilní. Vedle občasných pravopisných prohrěšků a formulačních neobratností bych především vytkl místy chybějící odkazy na odbornou literaturu (s. 8-9), resp. na prameny vůbec (s. 13, 14 aj.). Kapitola 2.3.5, která by měla patřit ke stěžejním, je příliš povrchní a neúnosně stručná.

Pokud jde o druhou, praktickou část bakalářské práce (dotazník a jeho vyhodnocení), pokládám některé ze závěrů za povrchní a zkratkovité (např. u učebního typu by bylo vhodné uvést, v jakém přibližném poměru se v kombinaci vyskytuje typ auditivní, vizuální a kinestetický). Volil bych místy i vhodnější výrazivo (*hluk, zvuková kulisa* místo *zvuk* aj., viz s. 21). Při vyhodnocování dotazníku by jistě zásadním způsobem pomohlo rozdělení respondentů jak na Slovary a Neslovary, tak i na základě úrovně jejich komunikační kompetence v češtině.

Výtky mám i k pasáži o zpracování české deklinace v učebních materiálech češtiny pro cizince, kdy se mechanicky srovnávají některé diametrálně odlišné publikace (začátečníci x velmi pokročilí); chybné je tvrzení, že je instrumentál pád s malou frekvencí (s. 35), za výhodu oproti autorce nepokládám ani doporučení „probírat najednou singulár i plurál“ (s. 35).

Za velmi problémové pokládám i zpracování (velmi skromného) seznamu literatury: (směšování prací odborných s učebními materiály, neabecední řazení autorů).

Celkově však konstatuji, že i přes uvedené kritické soudy splňuje předložená bakalářská práce požadavky na ni kladené, a doporučuji ji proto k obhajobě. Navrhuji hodnotit ji jako dobrou.

V Plzni dne 14.7.2012

Doc.PhDr.Milan Hrdlička,CSc.

KČJ FPE ZČU